

Et Mindretal (H. C. Hansen og Schrøder) kunde efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra Finantsministeren under Lovforslagets Behandling i det andet Thing, og under første Behandling i dette Thing, ikke nære nogen Forventning om, at det i indværende Samling kunde blive til Lov. Men vi maa i høi Grad beklage, at ogsaa denne Rigsdagssamling synes at skulle gaa til Ende, uden at vi ere rykkede synderlig nærmere til den paatrængende nødvendige Revision af en Toldlov, der er givet under delvist Hensyn til Hertugdømmet Holstein — der er givet, før Handelsvarer af saa stor Betydning som Stenolie og Sute kom paa Markedet, før Kul blev en, i alt Fald i mange Kredse almindelig, Livsfornödenhed, og før baierisk Al blev en almindelig brugt Luxusgjenstand, — der endnu benytter Beregningen efter den gamle, iøvrigt saa godt som helt affattede, Møntfod, — og som endelig alene paa Grund af den store Prisforandring, som er indtraadt ved en Mængde almindelig brugte Varer, trænger til et Gjennemsyn. Vi have ikke kunnet skjønne Andet, end at Lovforslaget i den Form, hvori det forelaa fra Folkethingsudvalgets Flertal, maatte have kunnet danne et brugbart Grundlag for en Forhandling med Regjeringen, og at den fra Flertallets Side givne Erklæring om, at — som Ordføreren udtrykte sig — Udvalget ikke havde undtaget Punktet om en Nedgang i Statsindtægten, svarende til Krigsfattens Beløb, eller overhovedet noget andet Punkt fra dets Tilbud om Forhandling, maatte have lettet Forsøget paa at opnaa Enighed om denne høist vigtige Sag. Vi ville udtrykke det Haab, at der ved det andet Things Arbejde med Toldloven og ved det Standpunkt, dets Flertal har indtaget ved ikke at lægge Hovedbægten paa det egentlig finantsielle Facit, men paa en fornuftig og billig Fordeling af Toldsatserne, dog maa være aabnet en Mulighed til en Overenskomst ad Aare.

Derksom der i Udvalget havde viist sig Tilbøielighed til at forhandle om Lovforslagets Omdannelse til en mere partiel Toldreform, skulde Mindretallet med Glæde have gaaet med hertil; den ene af os (H. C. Hansen) fremkom endog med en Henstilling om at gjøre et Forsøg i denne Retning, og anbefalede, som et efter hans Mening antageligt Grundlag for en Forhandling herom, at man foreslog:

Paa den ene Side en Forhøjelse af Statskassens Indtægter ved en høiere Told paa Luxusgjenstande, i Overensstemmelse med det til Behandling værende Folkethingsforslag, hvilket vilde give en Merindtægt af ca. . . . . . 2,000,000 Kr.
og en Skat paa undergjæret Al (ligeledes efter Forslaget) til Beløb af ca. 3,600,000. —

hvilket vilde give en Merindtægt af tilsammen ca. . . . . . 5,600,000 Kr.

og paa den anden Side at ophæve Tolden paa Stenolie, hvilket vilde give en Mindreindtægt af ca. . . . . . 1,350,000 Kr.
at nedsætte Told og Afgift paa Suffer med et Beløb af ca. . . . . . 5,400,000 —
og at nedsætte Tolden paa simplere Manufakturvarer og Papir med, ca. 1,500,000. —

hvilket vilde give en Mindreindtægt af tilsammen ca. . . . . . 8,250,000 Kr.

Det endelige finantsielle Resultat for Statskassen af disse vistnok særdeles heldige Forandringer i den indirekte Beskatning vilde saaledes kun give en Mindreindtægt af omtrent 2,600,000 Kr.